

AURELIA STOIE MĂRGINEAN

Berlin

acuarelă

CUPRINS

- 07 DATE BIOGRAFICE
- 08 BIOGRAPHY
- 09 EFIGIILE ORAȘULUI
Andreea Păstârnac
- 11 THE EFFIGIES OF THE CITY
Andreea Păstârnac
- 13 CICATRICEA TIMPULUI LA BERLIN
Mariana Popa Potaisa
- 15 THE SCAR OF TIME IN BERLIN
Mariana Popa Potaisa
- 17 JURNAL BERLINEZ
Aurelia Stoie Mărginean
- 19 BERLIN JOURNAL
Aurelia Stoie Mărginean
- 21 ALBUM
- 69 CATALOG

EFIGIILE ORAȘULUI

Însemnările, schițele, crochiurile și notele unui artist-călător, iar cele ale Aureliei Stoine Mărginean nu fac excepție, sunt fundamentale în a înțelege modul său de raportare la peisaj, mai ales la un peisaj urban; în a răspunde la întrebări legate de ghidarea și orientarea percepției, a calibrării simțurilor și a identificării locului unic, locului prin excelență care face ca un oraș să fie diferit de altul.

Orașele își etalează blazoanele și simbolurile, efigiile, stemele, locurile legendare, cele care prin care și-a creat o identitate. În felul acesta își impun o imagine ante-construită, prelucrată cu mult timp înainte ca să ajungă călătorul să le viziteze. Orașele aleg etape din propria lor istorie și le codifică în însemne, în locuri anume selectate, monumente, clădiri, fântâni... În felul acesta se creează un traseu citadin, un pelerinaj urban. Vizitatorii urmează neabătut traseul și înțeleg orașul datorită acestuia. Îl reproduc la rândul lor.

Este oare artistul-călător obligat să urmeze acest traseu, să vadă toate simbolurile și efigiile? să le transpună în jurnalul său, pentru a marca aproape într-un mod oficial trecerea sa, sau poate să hoinărească, să descopere locuri ce ar putea fi descrise ca anodine din perspectivă identitară citadină, dar care au mult mai mare valoare sentimentală și emoțională. Este oare artistul un călător aparte? dotat cu simțuri nemaivăzute care îl ajută să înțeleagă un oraș fără a merge pe drumurile bătute, fără a reda stindardele și emblemele urbane, care sunt imprimate în întreg imaginarul nostru colectiv.

Alegerea artistului-călător, care alege și să țină un jurnal pictat al periplului său, este dificilă în fiecare dintre orașele unde ajunge. Trebuie să își găsească propriul drum și potecă prin capitalele impozante, încărcate de simbolistică, pe care le cunoaște din depărtare printr-o cunoaștere livrescă și parțială, și pe care le vede pentru prima oară. Pe

care le străbate, le aude, le respiră... La Berlin, alegerea este foarte diferită față de orice alt oraș. Efigiile și însemnele par mai importante decât oriunde. Jurnalul artistei nu poate face abstracție de poarta Brandenburg, de insula muzeelor, de Biserica Amintirii... Acestea sunt parte a unui imaginar urban.

Aurelia Stoie Mărginean, încearcă să transpună atât efigiile orașului, cât și locurile unde energia citadină jâșnește la suprafață.

În peregrinările sale, ajunge până la podul Oberbaum. Reprezentarea acestuia readuce în atenție măiestria artistei, stăpânirea tehnicii desenului în culoare, a redării precise în contradicție cu fragilitatea acuarelei, menținând un desen poetic, de artist și nu o schiță arhitecturală. Dar perspectiva podului pare că include mult mai mult, cuprinde drumul până la acesta și mai ales aspirațiile de a menține această „simplă legătură” între două maluri.

În fața Casei Culturilor Lumii, artista descoperă o statuie* așezată pe luciul unei ape, într-o punere în scenă ca o *mise en abyme* a unor reflexii succesive acvatice, metalice sau vitrificate. O redă ca pe o fantastică bijuterie, o suprapunere de multiple culori, dar toate cu nuanțe de aur irizat. O transformă într-o chintesență a locului și creează o întreagă

mișcare în jurul ei. Centrifugă dar foarte liniștită, impregnată de calmul vegetației de vară, de curgerea liniștită a râului Spree.

Unele clădiri**, înconjurată de verdeața orașului, par că se desprind din peisaj și devin parte a scenografiei legendelor germane romantice, a poveștilor culese de renumiții frați pasionați de folclor. Suprapunerea tușelor de verde intens al frunzișului, cu cele ale umbrelor reflectate pe ziduri și clădiri, pe țigle și învelișul de zidărie, creează o iluzie optică, o sinestezie prin al cărei efect, acuarela transcende propriul său regn și devine reprezentare literară.

Chiar și atunci când artista alege una din efigiile emblematice ale orașului, precum poarta victoriei, aceasta pare mai curând învăluită de o lumină din sud, inspirată de maestri italieni. Arcadele porții sunt desenate dintr-o perspectivă transversală, care lasă să curgă mai curând lumina moale a apusului. Lucrarea e picturală în întregul său.

Andreea PĂSTĂRNAC

Martie, 2022, Bruxelles

* Henri Moore – Ovalul divizat: Fluturile

** Institutul cultural român „Titu Maiorescu”

THE EFFIGIES OF THE CITY

The notes, sketches, sketches and notes of a traveling artist, and those of Aurelia Stoie Mărginean are no exception, are fundamental in understanding his way of relating to the landscape, especially to an urban landscape; in answering questions related to guiding and orienting perception, calibrating the senses and identifying the unique place, the place par excellence that makes one city different from another.

Cities display their coats of arms and symbols, effigies, coats of arms, legendary places, those through which he created an identity. In this way they impose a pre-constructed image, processed long before the traveler arrives to visit them. Cities choose stages from their own history and encode them in signs, in selected places, monuments, buildings, fountains... In this way a city route is created, an urban pilgrimage. Visitors follow the route without hesitation and understand the city thanks to it. I reproduce it in turn.

Is the traveling artist obliged to follow this route, to see all the symbols and effigies? to transpose them into his diary, in order to almost officially mark his passage, or perhaps to wander, to discover places that could be described as innocuous from the perspective of urban identity, but which have much greater sentimental and emotional value. Is the artist a special traveler? endowed with unseen senses that help him understand a city without walking on paved roads, without rendering the banners and urban emblems, which are imprinted throughout our collective imagination.

The choice of the traveling artist, who also chooses to keep a painted diary of his journey, is difficult in each of the cities where he arrives. He must find his own path and path through the imposing capitals, laden with symbolism, which he knows from afar through a bookish and partial knowledge, and which he sees for the first time. Which he goes through, hears, breathes... In Berlin,

the choice is very different from any other city. The effigies and insignia seem more important than anywhere else. The artists' diary cannot ignore the Brandenburg Gate, the museum island, the Church of Remembrance... These are part of an urban imaginary.

Aurelia Stoie Mărgineam tries to transpose both the effigies of the city and the places where urban energy springs to the surface.

On its pilgrimages, it reaches the Oberbaum Bridge. Its representation brings back to the artist's mastery, the mastery of the technique of color drawing, the precise rendering in contradiction with the fragility of the watercolor, maintaining a poetic, artist's drawing and not an architectural sketch. But the perspective of the bridge seems to include much more, it includes the road to it and especially the aspirations to maintain this "simple connection" between two banks.

In front of the House of World Cultures, the artist discovers a statue* placed on the shine of a water, in a staging as a mise en abîme of successive aquatic, metallic or vitrified reflections. It renders it as a fantastic jewel, an overlap of multiple colors but all with shades of iridescent gold. It turns it into a quintessence of the place and creates a whole

movement around it. Centrifugal but very quiet, impregnated by the calm of the summer vegetation, by the quiet flow of the river Spree. Some buildings, surrounded by the greenery of the city, seem to detach from the landscape and become part of the scenography of romantic German legends, of stories collected by famous brothers passionate about folklore. The superimposition of the intense green touches of the foliage, with those of the shadows reflected on the walls and buildings**, on the tiles and the masonry coating, creates an optical illusion, a synesthesia through whose effect, watercolor transcends its own realm and becomes literary representation.

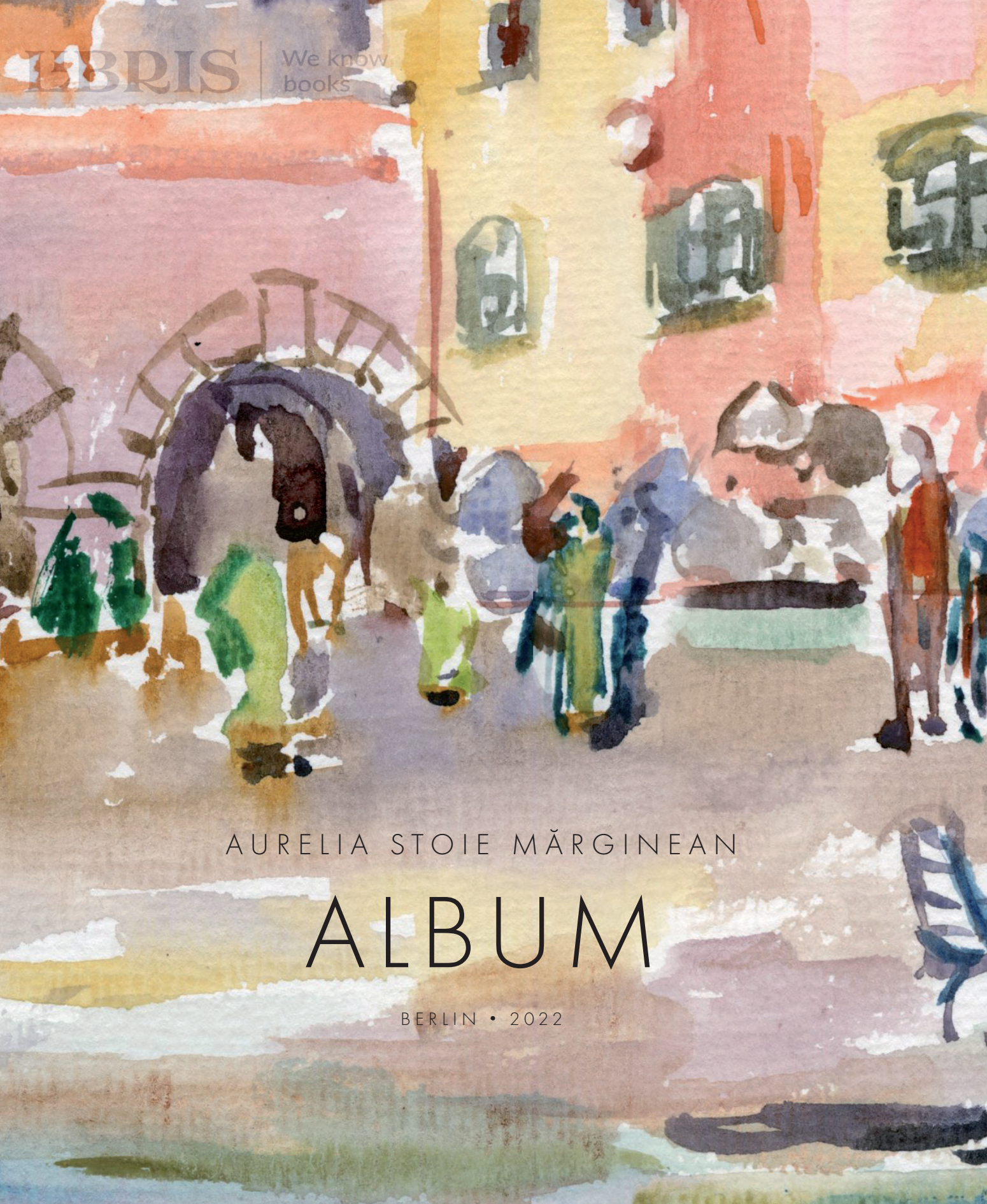
Even when the artist chooses one of the city's iconic effigies, such as the gate of victory, it seems rather enveloped by a light from the south, inspired by Italian masters. The arches of the gate are drawn from a transversal perspective, which lets the soft light of the sunset flow rather. The work is pictorial in its entirety.

Andreea PĂSTĂRNAC

March, 2022, Brussels

* Henri Moore – Large Divided Oval: Butterfly

** Romanian Cultural Institute "Titu Maiorescu"

IBRIS

We know
books

AURELIA STOIE MĂRGINEAN

ALBUM

BERLIN • 2022

01. Berliner Dom

LEBRIS

We know
books

LEBRIS

We know
books

02. Turnul Televiziunii, Berlin

LBRIS

We know
books

Amel Hori
Berlin 16 July 2003

03. Brandenburger Tor, Berlin

LBRIS

We know
books

LBRIS

We know
books

L. 11 luglio 2003